

Sprințarul de lepurică Și grăsunul Martinică S-au jucat cu săniuța Pînă le-a-nghețat lăbuța,

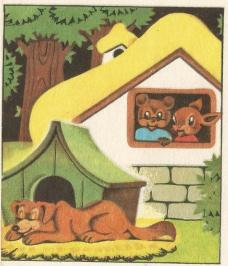
Pe totolii, lîngă sobă, Cuminței, el stau de vorbă. Flăcări mari, strălucitoare, Încălzindu-i la picioare.

Stau așa de nu știu cînd Încăizindu-se pe rînd. Povestesc și nu le pasă De jarul căzut în casă.

Dar covorul din odale S-a aprins cu vîlvătale. Acum fug de ce-i așteaptă Speriați de a lor faptă.

După o noapte de pază Azor doarme și visează. Cei doi, rîd. Precum s-ar zice Somnul dulce vor să-i strice!

Şi cum de la gînd la faptă Nu-i decît un pas, pe dată, Au aprins cu beţişorul lute, iute, coteciorul.

Dar la rîsetele lor S-a trezit iute Azor. Văzînd foc, de bună seamă De blăniță-i era teamă.

Luînd-o la sănătoasa Și-a lăsat în flăcări casa. Nu mai rîd cei doi poznași Că-s la pagube părtași!

Dar să vezi ce grozăvie A fost în bucătărie Cînd în sus l-a aruncat Gazul ce a explodat.

Tine minte lepurică,
l-a spus ursul Martinică
Eu am dat de-acest necaz
C-am umblat la aragaz!

Bucătarul Martinică S-a gîndit el că nu strică Să prepare în tăviță Oușoare, șunculiță.

Mîine fac chiar o budincă, Și-a zis ursul Martinică, Aprinzînd un bețigaș Ce s-a dovedit poznaș,

Un alt joc ei n-au găsit Decît bățul de chibrit. Dar să vezi cum am aflat Cele ce s-au întîmplat!

Pe fotoliu, stînd ei dară, Prin minte gînd rău le zboară. Să vadă cum flăcări vii les din bietele hîrtii,

Ca să nu-i ardă la deget, Ei aruncă fără preget Resturi de hîrtii nestinse Şi fotoliul se aprinse.

Văzînd focul năzdrăvan Că le-a devenit dușman Au fugit, vorbă nu-ncape, Viața ei ca să și-o scape.

Martinel a dat fuguța Să aducă cutiuța Era vesel și grăbit Că găsise-acest chibrit.

Adunînd frunziş uscat Tare s-a mai bucurat. Gospodar mai bun ca el Nu e nici chiar lepurel!

Dar de ce pleacă acum Cînd se iscă flăcări, fum? Spună el ce-o vrea să spună Asta nu-i o treabă bună!

lată, focul s-a întins Şi căsuța i-a cuprins. Acum de alt adăpost Trebuie să-și facă rost.

Vezi aceste păsărele?
Au zburat din rămurele
Să aducă viermişori
La trei gingași puișori.

Și poznașul Martinel A urcat încetinel Scara, cu o lumînare Că este curios tare.

Cum privea el cu plăcere, La mînă simte durere Fiindcă ceara s-a topit Și la degete l-a fript.

Fără voie el aruncă Lumînarea unde-apucă În spate, flăcări năuce Cresc, se-ntind, să îl apuce.

S-au jucat, de vreți să știți, Ca doi băieței cuminți. Unul, se făcea bolnav, Altul, că-i doctor grozav.

Cel mai bun leac, lepurel,
E ceaiul de muşeţel.
Pe reşou l-am încălzit,
Să ţi-l dau că eşti răcit!

în ceşcuță i-a turnat Ceaiul cel înmiresmat lepurică zîmbea paşnic, Că avea un doctor strașnic.

Dar de ce e cald ca-n baie? Priviți! De la vîlvătaie! Aaa! Reșoul, bată-l vina, Numai el e cu pricina!

Dacă în greșala lor Se poate cădea ușor Voi rețineți ca să știți Și de foc să vă feriți!

La povața mea cuminte Eu vă rog să luați aminte Ca exemplu bun să dați Jocul lor să nu-l urmați! ONDUL PLASTIC - ARTIS